

1 Βάρος της απόδειξης

Η κύρια νομική βάση περιέχεται

στα άρθρα 249-365 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Codul de procedură civilă*).

1.1 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν το βάρος της απόδειξης;

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ο διάδικος που προτείνει έναν ισχυρισμό οφείλει να τον αποδείξει, εκτός από τις περιπτώσεις που ρητά ορίζονται στον νόμο. Ο ενάγων οφείλει να αποδείξει την αγωγή του. Ο εναγόμενος φέρει το βάρος απόδειξης των ενστάσεων που προβάλλει. Σε περίπτωση τεκμηρίου, ωστόσο, το βάρος απόδειξης μπορεί να μεταστραφεί και να βαρύνει τον αντίδικο και όχι το πρόσωπο που το έφερε κανονικά.

1.2 Υπάρχουν κανόνες που εξαιρούν ορισμένα πραγματικά περιστατικά από το βάρος της απόδειξης; Σε ποιες περιπτώσεις; Είναι δυνατό στις περιπτώσεις αυτές να προσκομισθούν αποδείξεις περί της μη ισχύος συγκεκριμένου νόμιμου τεκμηρίου;

Δεν χρειάζονται απόδειξη όσα το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να γνωρίζει.

Τεκμαίρεται ότι το δικαστήριο γνωρίζει το ισχύον δίκαιο της Ρουμανίας. Ωστόσο, οι νόμοι που δεν έχουν δημοσιευθεί στην επίσημη εφημερίδα (*Monitorul Oficial*) της Ρουμανίας ή με άλλα μέσα, οι διεθνείς συμβάσεις, οι συνθήκες και οι συμφωνίες που ισχύουν στη Ρουμανία αλλά δεν έχουν ενσωματωθεί στη νομοθεσία και το εθιμικό διεθνές δίκαιο πρέπει να αποδεικνύονται από τον ενδιαφερόμενο διάδικο. Η απόδειξη και η επίκληση των κανόνων που περιλαμβάνονται σε απόρρητα έγγραφα επιτρέπεται μόνον με τις νόμιμες προϋποθέσεις. Με πρωτοβουλία του, το δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη του ένα αλλοδαπό δίκαιο το οποίο προτάθηκε ενώπιον του δικαστηρίου. Το αλλοδαπό δίκαιο πρέπει να αποδειχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του αστικού κώδικα (*Codul civil*) που διέπουν το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου.

Εάν ένα γεγονός είναι πασιδηλό ή αδιαμφισβήτητο, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι δεν χρειάζεται απόδειξη σύμφωνα με τις περιστάσεις της υπόθεσης. Ο διάδικος που επικαλείται έθιμα, χρηστά ήθη και πάγιες πρακτικές μεταξύ των διαδίκων οφείλει να τα αποδείξει. Ο διάδικος που επικαλείται τοπικούς κανόνες και κανονισμούς πρέπει να τους αποδείξει μόνο εφόσον το ζητήσει το δικαστήριο.

Το τεκμήριο είναι ένα συμπέρασμα το οποίο συνάγει ο νόμος ή το δικαστήριο από ένα γνωστό γεγονός ως προς ένα άγνωστο γεγονός. Το νόμιμο τεκμήριο (*prezumți legală*) απαλλάσσει το πρόσωπο υπέρ του οποίου αυτό λειτουργεί από το βάρος της απόδειξης του γεγονότος που κατά νόμο θεωρείται αποδεδειγμένο. Το νόμιμο τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί με ανταπόδειξη, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος.

1.3 Σε ποιο βαθμό πρέπει το δικαστήριο να πεισθεί για ένα πραγματικό περιστατικό ώστε να βασίσει την απόφασή του στην ύπαρξη αυτού του πραγματικού περιστατικού;

Οι αποδείξεις πρέπει να είναι παραδεκτές και συναφείς με την έκβαση της διαδικασίας. Εάν το δικαστήριο έχει επιτρέψει τη διεξαγωγή αποδείξεων για ορισμένα πραγματικά περιστατικά, αποφασίζει ελεύθερα κατά τη διακριτική του ευχέρεια αν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά έχουν αποδειχθεί, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος.

2 Διεξαγωγή αποδείξεων

2.1 Απαιτείται πάντοτε αίτηση διαδίκου για τη διεξαγωγή των αποδείξεων ή μπορεί ο δικαστής σε ορισμένες περιπτώσεις να πραγματοποιήσει τη διεξαγωγή των αποδείξεων αυτεπαγγέλτως;

Οι αποδείξεις πρέπει να προτείνονται από τον ενάγοντα στην αγωγή του ή τον εναγόμενο στην αντίκρουσή του, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος διαφορετικά το δικαστήριο μπορεί να τις απορρίψει ως απαράδεκτες. Εάν οι αποδείξεις που προτάθηκαν δεν επαρκούν για την έκδοση κρίσης επί της υπόθεσης, το δικαστήριο θα ζητήσει από τους διαδίκους να τις συμπληρώσουν. Με πρωτοβουλία του, το δικαστήριο μπορεί να επισημάνει στους διαδίκους την ανάγκη περαιτέρω απόδειξης και να διατάξει τη διεξαγωγή περαιτέρω αποδείξεων ακόμη κι αν δεν συμφωνούν οι διάδικοι.

Οι διάδικοι μπορεί να ζητήσουν τη διεξαγωγή των παρακάτω αποδείξεων: έγγραφα, εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, κατάθεση μαρτύρων, αυτοψία και εξέταση διαδίκου εάν ζητηθεί να κληθεί σε κατάθεση από τον αντίδικο. Ο νέος κώδικας πολιτικής δικονομίας περιέχει επίσης διατάξεις για τα υλικά αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία μπορεί να είναι σημαντικά σε ορισμένα είδη αγωγών (λ.χ. αγωγές διαζυγίου).

2.2 Ποιες είναι οι ενέργειες μετά την έγκριση της αίτησης διαδίκου σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων;

Αρχικά, το δικαστήριο εξετάζει αν οι αποδείξεις που πρότειναν οι διάδικοι είναι παραδεκτές, και στη συνέχεια εκδίδει διαταγή στην οποία παραθέτει τα πραγματικά περιστατικά που πρέπει να αποδειχθούν, τις επιτρεπόμενες αποδείξεις και τις υποχρεώσεις των διαδίκων ως προς τη διεξαγωγή των αποδείξεων. Στο μέτρο του δυνατού, οι αποδείξεις διεξάγονται στη συνεδρίαση στην οποία κρίθηκε το παραδεκτό τους.

Η διεξαγωγή των αποδείξεων διέπεται από ορισμένους βασικούς κανόνες: οι αποδείξεις διεξάγονται με τη σειρά που καθορίζει το δικαστήριο στο μέτρο του δυνατού, οι αποδείξεις θα πρέπει να διεξαχθούν σε μια συνεδρίαση οι αποδείξεις διεξάγονται πριν από τους ισχυρισμούς επί της ουσίας στο μέτρο του δυνατού, η απόδειξη και η ανταπόδειξη διεξάγονται ταυτόχρονα.

Οι αποδείξεις διεξάγονται κεκλεισμένων των θυρών (*in camera de consiliu*) ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος. Εάν, για αντικειμενικούς λόγους, οι αποδείξεις μπορούν να διεξαχθούν μόνον σε άλλον τόπο, τότε επιτρέπεται να διεξαχθούν βάσει παρακλητικής αίτησης από ισόβαθμο δικαστήριο ή από κατώτερο δικαστήριο εάν δεν υπάρχει ίδιο βαθμού δικαστήριο στην ίδια περιφέρεια.

2.3 Σε ποιες περιπτώσεις μπορεί το δικαστήριο να απορρίψει αίτηση διαδίκου για συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων;

Η χρήση των αποδείξεων επιτρέπεται μόνον αν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις νομιμότητας (*legalitate*), πειστικότητας (*verosimilitate*), συναφείας (*pertinență*) και πειστικότητας (*concludență*). Όσον αφορά τη νομιμότητα, οι αποδείξεις που προτείνονται πρέπει να συνιστούν νόμιμες αποδείξεις και να μην απαγορεύονται από τον νόμο. Όσον αφορά την πειστικότητα, οι αποδείξεις που ζητήθηκαν δεν πρέπει να αντίκεινται στους φυσικούς νόμους που αναγνωρίζονται παγκοσμίως. Όσον αφορά τη συναφεία, οι αποδείξεις πρέπει να συνδέονται με το αντικείμενο της δίκης, δηλαδή με πραγματικά περιστατικά που πρέπει να αποδειχθούν για να τεκμηριωθεί η αγωγή ή η αντίκρουση των διαδίκων. Για να είναι παραδεκτές οι αποδείξεις πρέπει επίσης να είναι πειστικές και πρόσφορες για την επίλυση της διαφοράς.

Το δικαστήριο οφείλει να απορρίψει αίτηση προσαγωγής εγγράφου αν το περιεχόμενό του αφορά αυστηρά προσωπικά ζητήματα που άπτονται της αξιοπρέπειας ή της ιδιωτικότητας του ατόμου, αν η προσαγωγή του εγγράφου θα ήταν ασύμβατη με την υποχρέωση εμπιστευτικότητας, ή αν θα συνιστούσε έρεισμα για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του διαδίκου, του/της συζύγου του διαδίκου, ή συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό συγγένειας.

Δεν είναι παραδεκτή η μαρτυρική κατάθεση για την απόδειξη δικαιπραξιών αξίας άνω των 250 RON, οι οποίες κατά τον νόμο αποδεικνύονται εγγράφως. Επίσης, οι μαρτυρικές καταθέσεις είναι απαράδεκτες εάν αντίκεινται στο περιεχόμενο επίσημου εγγράφου.

Τις αποδείξεις προτείνει ο ενάγων στην αγωγή ή ο εναγόμενος στην αντίκρουση. Οι αποδείξεις που δεν προτείνονται μ' αυτό τον τρόπο μπορεί να προβληθούν και να επιτραπούν από το δικαστήριο στις παρακάτω περιπτώσεις: όταν η ανάγκη της απόδειξης απορρέει από την μεταβολή της απαίτησης όταν η ανάγκη της απόδειξης ανακύπτει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και ο διάδικος δεν μπορούσε να την προβλέψει όταν ο διάδικος αποδεικνύει στο δικαστήριο ότι, δικαιολογημένα, δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει τις αποδείξεις που του ζητήθηκαν μέσα στον επιτρεπόμενο χρόνο όταν η διεξαγωγή των αποδείξεων δεν συνεπάγεται την αναβολή της δίκης όταν έχουν ρητά συναινέσει οι διάδικοι.

2.4 Ποια είναι τα διάφορα αποδεικτικά μέσα;

Μια δικαιπραξία ή ένα πραγματικό περιστατικό μπορεί να αποδειχθεί με έγγραφα, μάρτυρες, τεκμήρια, ομολογία διαδίκου (με δική του πρωτοβουλία ή στο πλαίσιο εξέτασης), εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, πειστήρια, αυτοψίες ή οποιοδήποτε άλλο είδος απόδειξης ορίζει ο νόμος.

2.5 Ποιες είναι οι μέθοδοι συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων από την κατάθεση μαρτύρων και σε τι διαφέρουν από τη συγκέντρωση αποδείξεων που προέρχονται από πραγματογνώμονα; Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την υποβολή γραπτών αποδεικτικών στοιχείων και εκθέσεων/γνωμοδοτήσεων πραγματογνωμόνων;

Οι μάρτυρες προτείνονται από τους διαδίκους: από τον ενάγοντα στην αγωγή ή από τον εναγόμενο στην αντίκρουση. Αφού έχει επιτρέψει τη διεξαγωγή των αποδείξεων με μάρτυρες, το δικαστήριο κλητεύει τους μάρτυρες σε κατάθεση.

Εάν το δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να γνωμοδοτήσουν ειδικοί για την αποσαφήνιση των πραγματικών περιστατικών, με αίτημα των διαδίκων ή με δική του πρωτοβουλία, διορίζει έναν ή τρεις πραγματογνώμονες και εκδίδει διαταγή που ορίζει τα ζητήματα για τα οποία θα πρέπει να γνωμοδοτήσουν και την προθεσμία για την παροχή της γνωμοδότησης. Τα πορίσματα των πραγματογνωμόνων καταγράφονται στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης. Νέα έκθεση άλλου πραγματογνώμονα μπορεί να ζητηθεί με δικαιολογημένο αίτημα των διαδίκων ή του δικαστηρίου.

Ως προς τις έγγραφες αποδείξεις, κάθε διάδικος μπορεί να προσκομίσει τα έγγραφα που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει στη δίκη, σε νόμιμα επικυρωμένα αντίγραφα. Ο διάδικος πρέπει επίσης να έχει μαζί του το πρωτότυπο έγγραφο και να είναι σε θέση να το προσκομίσει στο δικαστήριο, διαφορετικά το εν λόγω έγγραφο δεν λαμβάνεται υπόψη. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την προσαγωγή του εγγράφου που έχει στην κατοχή του τρίτος, εάν το έγγραφο αφορά και τους δύο διαδίκους, αν έγινε παραπομπή στο έγγραφο από διάδικο κατά τη διάρκεια της δίκης ή αν ο διάδικος υπέχει υποχρέωση να το προσαγάγει. Εάν το έγγραφο βρίσκεται στην κατοχή τρίτου και δεν μπορεί να προσαχθεί στο δικαστήριο, μπορεί να εξουσιοδοτηθεί ένας δικαστής ενώπιον του οποίου οι διάδικοι μπορεί να εξετάσουν το έγγραφο στον τόπο στον οποίο βρίσκεται. Εάν το έγγραφο βρίσκεται στην κατοχή τρίτου, ο εν λόγω τρίτος μπορεί να κλητευτεί ως μάρτυρας και να κληθεί να προσκομίσει το έγγραφο.

Οι αποδείξεις διεξάγονται κεκλεισμένων των θυρών από το αρμόδιο δικαστήριο. Εάν οι αποδείξεις διεξάγονται σε άλλον τόπο, τότε επιλαμβάνεται ισόβαθμο δικαστήριο που έχει εξουσιοδοτηθεί σχετικά ή κατώτερο δικαστήριο εφόσον δεν υπάρχει ίδιου βαθμού δικαστήριο στην ίδια περιφέρεια. Εάν το επιτρέπει το είδος της απόδειξης και συναινούν οι διάδικοι, το δικαστήριο που διεξάγει τις αποδείξεις μπορεί να μην κλητεύσει τους διαδίκους.

2.6 Υπάρχουν αποδεικτικά μέσα με μεγαλύτερη αποδεικτική αξία από τα άλλα;

Τα αποδεικτικά μέσα έχουν ίδια αποδεικτική ισχύ, εκτός από τις περιπτώσεις που ρητά ορίζει ο νόμος.

Τα πρωτότυπα έγγραφα (*forma autentică*) γίνονται συνήθως αποδεκτά από τους διαδίκους λόγω των πλεονεκτημάτων τους, περιλαμβανομένου του τεκμηρίου γνησιότητας, πράγμα που σημαίνει ότι ένα πρόσωπο που επικαλείται πρωτότυπο έγγραφο απαλλάσσεται από το βάρος της απόδειξης.

2.7 Είναι υποχρεωτική η χρήση συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών;

Για τις δικαιπραξίες αξίας άνω των 250 RON επιτρέπεται μόνο η απόδειξη με έγγραφα, παρότι κατ' εξαίρεση επιτρέπεται και η μαρτυρική κατάθεση.

Έως ότου κηρυχθεί πλαστό, ένα πρωτότυπο έγγραφο παρέχει πλήρη απόδειξη ως προς τις συναλλαγές με οποιοδήποτε πρόσωπο, ή τη διαπίστωση ενός γεγονότος προσωπικά από το πρόσωπο που θεώρησε τη γνησιότητα του εγγράφου, σύμφωνα με τον νόμο. Ωστόσο, οι δηλώσεις των διαδίκων που καταγράφονται σε πρωτότυπο έγγραφο έχουν αποδεικτική ισχύ μόνον μέχρι απόδειξης του αντιθέτου.

Τα τεκμήρια που λαμβάνει υπόψη το δικαστήριο κατά τη διακριτική του ευχέρεια μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον εάν από την ισχύ και τη βαρύτητά τους μπορεί να πιθανολογηθεί το πραγματικό περιστατικό του οποίου γίνεται επίκληση τα εν λόγω τεκμήρια μπορεί να γίνουν δεκτά μόνον εάν ο νόμος επιτρέπει την απόδειξη με μάρτυρες.

2.8 Οι μάρτυρες υποχρεούνται από το νόμο να καταθέσουν;

Παρακαλείστε να δείτε την απάντηση στην ερώτηση 2.11.

2.9 Σε ποιες περιπτώσεις οι μάρτυρες μπορούν να αρνηθούν να καταθέσουν;

Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει λόγους άρνησης κατάθεσης του μάρτυρα, παρά μόνον προσδιορίζει τα πρόσωπα που δεν μπορούν να εξεταστούν ως μάρτυρες και τα πρόσωπα που εξαιρούνται από την υποχρέωση μαρτυρίας. Παρακαλείστε να δείτε την απάντηση στην ερώτηση 2.11.

2.10 Μπορεί ένα πρόσωπο που αρνείται τη μαρτυρία να υποστεί κυρώσεις ή να εξαναγκασθεί να καταθέσει;

Το δικαστήριο επιβάλλει πρόστιμο στον μάρτυρα που δεν εμφανίζεται ή αρνείται να καταθέσει. Εάν ο μάρτυρας δεν εμφανιστεί έπειτα από την πρώτη κλήτευση, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει ένταλμα προσαγωγής στο δικαστήριο (*mandat de aducere*). Σε επείγουσες υποθέσεις, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει το εν λόγω ένταλμα ακόμη και κατά την πρώτη δικάσιμο.

Εάν κάποιος δεν παραστεί ή αρνηθεί να απαντήσει σε ερωτήσεις, το δικαστήριο μπορεί να το εκλάβει ως πλήρη ομολογία ή μόνο ως αρχική απόδειξη υπέρ του διαδίκου που πρότεινε την κλήτευση του μάρτυρα.

2.11 Υπάρχουν πρόσωπα τα οποία δεν επιτρέπεται να εξετάζονται ως μάρτυρες;

Οι παρακάτω δεν μπορούν να καταθέσουν ως μάρτυρες: συγγενείς εξ αίματος και εξ αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό συγγένειας σύζυγοι, πρώην σύζυγοι, μνηστευμένα πρόσωπα, σύντροφοι σε σχέση συμβίωσης πρόσωπα με σχέση εχθρότητας ή με σχέση συμφέροντος με διάδικο πρόσωπα κατά των οποίων έχει εκδοθεί δικαστική διαταγή που τους στερεί το δικαίωμα να διαχειρίζονται τα περιουσιακά τους στοιχεία (*sub interdicție judecătorească*) και πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για ψευδορκία. Στις αγωγές που αφορούν γονική σχέση, διαζύγιο και άλλες οικογενειακές σχέσεις, το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει τους συγγενείς εξ αίματος και εξ αγχιστείας εκτός από τους καπόντες.

Οι παρακάτω δεν έχουν καθήκον μαρτυρίας:

ιερείς, επαγγελματίες υγείας, φαρμακοποιοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, διαμεσολαβητές, μαιές και νοσηλευτές, καθώς και κάθε άλλος επαγγελματίας που κατά νόμο δεσμεύεται να τηρεί την εμπιστευτικότητα ή το επαγγελματικό απόρρητο ως προς τα πραγματικά περιστατικά που περιέρχονται σε γνώση του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή την άσκηση του επαγγέλματός του, ακόμη και μετά το πέρας της άσκησης των καθηκόντων του

δικαστές, εισαγγελείς και δημόσιοι λειτουργοί, ακόμη κι αν έχουν πάψει να ασκούν τα καθήκοντά τους, ως προς τις εμπιστευτικές περιστάσεις που περιέρχονται σε γνώση τους κατά τη διάρκεια της θητείας τους

πρόσωπα που με τις απαντήσεις τους θα εκτίθεντο οι ίδιοι ή θα εξθέταν τους συγγενείς τους, τον/την σύζυγο, τον/την πρώην σύζυγο κ.ο.κ. σε κίνδυνο ποινικής δίωξης ή δημόσιας απαξίας.

2.12 Ποιος είναι ο ρόλος του δικαστή και των διαδικών κατά την εξέταση μάρτυρα; Υπό ποιους όρους μπορεί ένας μάρτυρας να τηλεδιάσκεψη ή άλλα τεχνικά μέσα;

Το δικαστήριο κλητεύει τους μάρτυρες και καθορίζει τη σειρά κατάθεσης. Πριν από την κατάθεση, επαληθεύεται η ταυτότητα του μάρτυρα ο οποίος καλείται να ορκιστεί. Κάθε μάρτυρας εξετάζεται χωριστά. Ο μάρτυρας πρώτα απαντά στις ερωτήσεις του προέδρου της σύνθεσης και έπειτα, με την άδεια του προέδρου, στις ερωτήσεις του διαδικού που πρότείνει τον μάρτυρα και στις ερωτήσεις του αντιδικού. Ο μάρτυρας που δεν μπορεί να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου μπορεί να καταθέσει στον τόπο όπου βρίσκεται.

Ο νόμος δεν περιέχει διατάξεις για την ακουστική ή ηχητική εγγραφή της κατάθεσης, ωστόσο αυτού του είδους οι εγγραφές είναι παραδεκτές. Μπορεί να καταγραφούν μεταγενέστερα με αίτημα του ενδιαφερόμενου διαδικού που υποβλήθηκε σύμφωνα με τον νόμο.

3 Αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων

3.1 Στις περιπτώσεις που τα αποδεικτικά στοιχεία δεν έχουν συγκεντρωθεί με νόμιμο τρόπο από διάδικο, μπορεί να τα χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για την έκδοση της απόφασής του;

Εάν ο διάδικος που προσκόμισε ένα έγγραφο επιμένει να το χρησιμοποιήσει ακόμη κι αν έχει προταθεί ότι είναι πλαστό και ο εν λόγω ισχυρισμός δεν έχει ανακληθεί, και εάν υπάρχει ένδειξη πλαστογραφίας ή συνέργειας σε πλαστογραφία ως προς τον συντάκτη, το δικαστήριο μπορεί να αναστείλει τη δίκη και να διαβιβάσει αμέσως το πλαστό έγγραφο του οποίου γίνεται επίκληση στον αρμόδιο εισαγγελέα, συντάσσοντας έκθεση προς τούτο, για να διερευνηθεί η πλαστογραφία. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να κινηθεί ή να συνεχιστεί η ποινική δίωξη, το ίδιο το πολιτικό δικαστήριο διεξάγει την ανάκριση για την πλαστογραφία.

Από την άλλη, το δικαστήριο επιβάλλει πρόστιμο στο πρόσωπο που προσβάλλει κακόπιστα το περιεχόμενο ή την υπογραφή ενός εγγράφου ή τη γνησιότητα μιας ακουστικής ή οπτικής εγγραφής.

Κατά την εκτίμηση των μαρτυρικών καταθέσεων, το δικαστήριο θα λάβει υπόψη την ειλικρίνεια των μαρτύρων και τις περιστάσεις κατά τις οποίες περιήλθαν στη γνώση τους τα πραγματικά περιστατικά που συνθέτουν το αντικείμενο των καταθέσεών τους. Εάν από τη διαδικασία το δικαστήριο υποπτεύεται ότι ένας μάρτυρας έχει ψευδορκήσει ή δωροδοκηθεί, συντάσσει έκθεση και παραπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια δικωκτική αρχή.

3.2 Γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία οι μαρτυρίες των διαδικών;

Εάν ένας διάδικος ομολογήσει ένα πραγματικό περιστατικό στο οποίο ο αντίδικος βασίζει την αίτηση ή την αντίκρουσή του, η ομολογία συνιστά απόδειξη. Ομολογία ενώπιον του δικαστηρίου συνιστά πλήρη απόδειξη κατά του προσώπου που την πραγματοποίησε το δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του ολόκληρη την ομολογία, και δεν μπορεί να απομονώσει τμήματά αυτής εκτός αν αφορούν διακριτά πραγματικά περιστατικά που δεν συνδέονται μεταξύ τους. Οι εξωδικαστικές ομολογίες αξιολογούνται ελεύθερα από το δικαστήριο. Υπόκεινται στις απαιτήσεις που διέπουν το παραδεκτό και τη διεξαγωγή των άλλων αποδείξεων στη νομοθεσία που ρυθμίζει την τακτική διαδικασία.

Το δικαστήριο μπορεί να συναινέσει στην κλήτευση των διαδικών για να καταθέσουν αναφορικά με τις πράξεις τους, εάν θα είναι χρήσιμο για την έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης.

Σχετικοί σύνδεσμοι

<http://www.just.ro/>

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/11/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.